

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: Us II-23/2025-5

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sutkinja toga suda Eveline Čolović Tomić, predsjednice vijeća, Senke Orlić-Zaninović i Kristine Senjak Krunić, članica vijeća, te više sudske savjetnice Ane Matacin, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja NP, [adresa], OIB: [osobni identifikacijski broj], protiv tuženika Povjerenika za informiranje Republike Hrvatske, Zagreb, Trg žrtava fašizma 3, OIB: 68011638990, radi prava na pristup informacijama, na sjednici vijeća održanoj 30. srpnja 2025.

p r e s u d i o j e

Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja za poništavanje rješenja Povjerenika za informiranje Republike Hrvatske, KLASA: UP/II-008-07/24-01/1015, URBROJ: 401-01/04-24-1 od 23. prosinca 2024.

Obrazloženje

1. Osporenim rješenjem tuženika odbacuje se, kao nedopuštena, žalba tužitelja izjavljena zbog neodlučivanja o njegovom podnesku od 12. ožujka 2024. od strane Ličko-senjske županije.
2. Tužitelj je protiv osporenog rješenja ustao s tužbom, u kojoj ističe da je prigovor od 12. ožujka 2024. podnio jer nije upoznat s nalazom i mišljenjem vještaka o utvrđenim činjenicama u postupku nove katastarske izmjere za k.o. [katastarska općina] te zbog nepravovremeno dostavljene obavijesti o datumu obavljanja očevida u postupku osiguranja dokaza. Mišljenja je da navedeni prigovor predstavlja zahtjev za zaštitom njegovih prava u upravnoj stvari o kojem prigovoru ga javnopravno tijelo nije nikad obavijestilo, čime su povrijeđene odredbe članka 155. Zakona o općem upravnom postupku ("Narodne novine", broj: 47/09. i 110/21. – dalje u tekstu: ZUP). Također, smatra povrijeđenom i odredbu članka 27. stavka 3. Zakona o izvlaštenju i određivanju naknade ("Narodne novine", broj: 74/14., 69/17. i 98/19.), jer nije na vrijeme obaviješten o obavljanju očevida u predmetnom postupku osiguranja dokaza. Ističe da je pravo na pristup informacijama temeljno ljudsko pravo koje se štiti Ustavom Republike Hrvatske, Europskom konvencijom o ljudskim pravima i slobodama, Poveljom o temeljnim pravima EU i Zakonom o pravu na pristup informacijama

("Narodne novine", broj: 25/13., 85/15. i 69/22. – dalje u tekstu: ZPPI), a koje pravo je u konkretnom slučaju tužitelju uskraćeno. Iako to izričito ne navodi, iz sadržaja tužbe proizlazi da predlaže ovom Sudu osporeno rješenje poništiti.

3. Tuženik, u odgovoru na tužbu, smatra tužbene navode neosnovanim te u cijelosti ostaje kod pobijanog rješenja iz razloga navedenih u tom rješenju. U odnosu na navode tužbe, u bitnom, ističe da je tužitelj izjavio žalbu zbog neodlučivanja Ličko-senjske županije o njegovom podnesku od 12. ožujka 2024., koji je tužitelj uputio Ministarstvu prostornoga uređenja, graditeljstva i državne imovine, a koje Ministarstvo je dopisom, KLASA: 041-01/24-01/30, URBROJ: 531-03-24-2 od 26. ožujka 2024., taj podnesak proslijedilo na nadležno postupanje Državnoj geodetskoj upravi i Ličko-senjskoj županiji, svakom u svojem djelokrugu, sukladno odredbi članka 11. stavka 1. i članka 18. stavka 2. ZUP-a. Također, iz spisa je vidljivo da tužiteljev podnesak od 12. ožujka 2024. nije zahtjev za pristup informacijama, već se radi o prigovoru tužitelja u vezi provedenog postupka osiguranja dokaza, slijedom čega Ličko-senjska županija nije bila u obvezi u konkretnom slučaju primjenjivati odredbe ZPPI-a pa, u tom smislu, nije moglo niti doći do šutnje uprave. Pritom tuženik ukazuje na izriekom navedene presude ovoga Suda, kojima je potvrđeno stajalište tuženika iz osporenog rješenja, te predlaže ovom Sudu tužbeni zahtjev odbiti.

4. Sukladno odredbi članka 6. Zakona o upravnim sporovima ("Narodne novine", broj: 36/24. – dalje u tekstu: ZUS), odgovor na tužbu tuženika dostavljen je tužitelju, koji se na isti nije posebno očitovao.

5. Tužbeni zahtjev nije osnovan.

6. Ocjenjujući zakonitost osporenog rješenja u granicama zahtjeva iz tužbe, sukladno odredbi članka 47. stavka 1. ZUS-a, ovaj Sud nalazi da tuženik, time što je odbacio žalbu, nije povrijedio zakon na štetu tužitelja.

7. Naime, iz podataka sveza spisa proizlazi da je tužitelj podnio tuženiku žalbu zbog nedonošenja odluke Ličko-senjske županije o njegovom prigovoru od 12. ožujka 2024., izjavljenom iz razloga jer u postupku osiguranja dokaza nije upoznat s nalazom i mišljenjem vještaka o utvrđenim činjenicama u odnosu na katastarske čestice u kojima ima udio, a zbog čega smatra da, kao stranka, ima pravo na pristup informacijama i na pravovremenu obavijest o datumu obavljanja pojedine radnje u postupku kako bi istom mogao nazočiti.

8. Razmatrajući sadržaj tužbenih navoda te očitovanje tuženika, kao i dokaze priložene svezu spisa, ovaj Sud nalazi da se osporeno rješenje ne može ocijeniti nezakonitim iz razloga na koje tužitelj upire u tužbi. To stoga jer je tuženik svoju odluku utemeljio na činjenicama i dokazima koji su u postupku pravilno i u potpunosti utvrđeni, nakon čega je, pravilnim tumačenjem odredaba članka 5. stavka 1. točke 3. i članka 18. stavka 5. ZPPI-a, osnovano zaključio da predmetni podnesak (prigovor) od 12. ožujka 2024. ne predstavlja zahtjev za pristup informacijama, a što posljedično znači da u konkretnom slučaju nisu ostvarene ni pretpostavke za šutnju uprave u toj stvari, zbog čega je tuženik ispravno postupio kada je, primjenom članka 114. stavka 1. ZUP-a, žalbu odbacio kao nedopuštenu. Takvo stajalište ovaj Sud je već izrazio u presudi, poslovni broj: Us II-24/2025-5 od 6. ožujka 2025., donesenoj u istovjetnoj stvari po tužbi istog tužitelja, kao i u više drugih odluka na koje ukazuje tuženik u odgovoru na tužbu.

9. S obzirom da tužitelj i u tužbi ustraje na ostvarenju prava na pristup informacijama temeljem odredaba ZPPI-a, iako se o tome ovdje ne radi, to ovaj Sud nije našao osnove za usvajanje tužbenog zahtjeva.

10. Trebalo je stoga, temeljem odredbe članka 116. stavak 1. ZUS-a, tužbeni zahtjev odbiti kao neosnovan.

U Zagrebu, 30. srpnja 2025.

Predsjednica vijeća
Evelina Čolović Tomić, v.r.